

springbooks

แค่
นึกถึง
ไม่ตรงกับ
คิดถึง

เจ้าป่า

เขียน

ประพนธ์ พลอยเพชร

ภาพประกอบ

ก า ร อ่ า น คื อ ร า ก ฐ า น ที่ ส ำ ค ญ

การอ่าน คือการฟังเสียงข้างในของเราเอง

หนังสือคุณภาพ
โดยอมรินทร์กรุ๊ป

แต่เธอ...
ขอให้เธอนั้นมีความสุขในหัวใจเสมอ
แม้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม

สิ่งสำคัญของชีวิตที่เฝ้าตามหา
ไม่ใช่เราได้อะไรมา

แต่คือเรา ได้กลายเป็นสิ่งใด

คำนำสำนักพิมพ์

ถ้าถามว่าหนังสือเล่มนี้เกี่ยวกับอะไร
เราว่ามันตอบได้ยากที่สุด
เพราะเราไม่สามารถบอกนิยาม
หรือให้ความหมายตรงๆ กับหนังสือเล่มนี้ได้

ถ้าเราให้ความหมาย
มันอาจหมดความหมายในทันที
อาจเพราะคนยุคนี้ชอบที่จะตัดสินใจต่างๆ โดยเร็ว
เพื่อที่จะมีเวลาไปทำอย่างอื่นต่อ

แต่เราพบว่า เรื่องบางเรื่อง การตัดสินใจหรือนิยาม
ลดคุณค่าของมันลงไป
แทนที่เราจะได้กิน ชิม ดื่มมันอย่างเต็มที่
กลับเพียงรับรู้สผ่านคำบรรยายของคนอื่น

แต่ถ้าคุณต้องการให้เรานิยามมันจริงๆ
เราบอกได้เพียงว่า
ถ้าโลกนี้ทำให้คุณรู้สึกเจ็บปวด
โดนเปรียบเทียบ หรือรู้สึกไม่มีค่าในตัวเอง
หนังสือเล่มนี้จะทำให้คุณรักตัวเองมากขึ้น
รู้จักค่าในตัวเอง มองเห็นโลกในมุมที่ต่างออกไปจากเคย
เพราะว่า

ผู้คนและเหตุการณ์ก็แค่เข้ามา
เพื่อให้เธอหาวิธีรักตัวเองให้เป็น
และรู้ว่าชีวิตเธอมีค่าแค่ไหน

ใช่ครับ
นี่คือทั้งหมดทั้งมวลของหนังสือเล่มนี้

springbooks

คำนำผู้เขียน

แม้จะมีคำกล่าวที่ว่า คนเราสามารถเติบโตโดยไม่ต้องเจ็บปวดได้ไหม ก็อาจจะเป็นไปได้ แต่ในโลกภายนอกที่เรากำลังเผชิญกันอยู่ คือพื้นที่อันกว้างใหญ่ที่สามารถเป็นไปได้ทุกอย่าง เพราะมีผู้คนและปัจจัยอีกมากนอกจากตัวเรา ที่คอยร่วมกันกำหนดให้มันเป็นไปได้ การที่จะต้องพบเจอกับเรื่องที่ไม่สมดั่งใจและเกินจินตนาการ จนอาจทำร้ายหัวใจของเรา ย่อมเป็นเรื่องที่ไม่ได้ยากจะเกิดขึ้นในทุกวันของชีวิต

เรามีโอกาสได้พบทั้งเรื่องที่ดีและเลวร้ายปะปนผสมปนเปกันไป ไม่อาจคาดการณ์และควบคุมได้ การเผชิญหน้ากับเรื่องถูกใจย่อมไม่ใช่เรื่องยาก แต่การเผชิญหน้ากับเรื่องไม่ถูกใจต่างหากที่วัดหัวใจที่เป็นของจริง

สิ่งใดเล่าจะทำให้เรายังยืนรับกับโลกที่แสนหนักหนาสาหัสอย่างนั้นได้ ถ้าไม่ใช่โลกข้างในอันแสนอบอุ่นและหนักแน่นของเรา นั่นคือหัวใจเราเอง

หัวใจที่หนักแน่นนั้นไม่ได้เกิดขึ้นมาอย่างไร้สาเหตุ มันเกิดจากการบ่มเพาะของกาลเวลาผ่านเหตุการณ์ดีร้ายที่ว่า

เมื่อมีหัวใจที่อบอุ่นขนาดนั้นแล้ว เธอจะไม่ต้องกลัว
อีกต่อไป ว่าโลกทั้งใบจะหยิบยื่นสิ่งใดมาให้เธอ จงอย่าได้
รังเกียจเกลียดกลัวความเจ็บปวดที่ต้องแบกรับ จงมองมัน
เป็นเครื่องมืออันสำคัญที่จะพาเราเดินทางไปเจอตัวเราที่ดี
ยิ่งขึ้น

ใช้โอกาสนี้บ่มเพาะหัวใจเธอผ่านเหตุการณ์ที่หนักหนา-
สาหัสเหล่านั้น เธอจะหมดคำถามในวันหนึ่งว่าเธอเจ็บปวด
เพื่ออะไร เธอจะเข้าใจว่าความเจ็บปวดจำเป็นต่อชีวิตอย่างไร
และเธอจะเข้าใจว่าทุกอย่างที่เกิดขึ้น ก็เพื่อเธอทั้งนั้น เธอ
คนเดียว คนที่มีความหมายที่สุด

เจ้าป่า

สารบัญ

Part 1

ความเศร้าอาจยาวนาน แต่ไม่ตลอดไป

1. นั่นแปลว่าเรา...	5
2. จงขอบคุณในทุกเรื่องราวที่ผ่านมา	6
3. แค่นี้ก็ถึง ไม่ถึงกับคิดถึง	7
4. เป็นมนุษย์ธรรมดาที่น่าชื่นใจ	9
5. บ้านที่แท้จริง	11
6. ท่ามกลางความสิ้นหวังและผิดพลาด	12
7. โลกนี้ไม่มีสเกลวัดความเก่ง	13
8. เพลิดเพลินกับการรอคอย	15
9. ความรักที่แท้จริง	16
10. อยู่ได้ก็ด้วย...	18
11. ดอกไม้เล็กๆ ที่ไม่รู้จะผลิบานเป็นสีอะไร	21
12. อย่าเพิ่งปฏิเสธ	23
13. สิ่งที่เราได้เคยมุ่งมั่นตั้งใจ	25
14. มีบางคน	26
15. ความหอมหวานที่ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือน	29

Part 2

เพราะโลกหึงไอบ่อยหัวใจเธอเอง

16. ฉันเป็นเพียงคนชั่วคราว 33
17. ความรักเหมือนการดำน้ำ 34
18. ความใฝ่ฝันอันไร้เดียงสา 36
19. ความกล้าอย่างหนึ่ง 38
20. รัก คือการเรียนรู้ที่จะถูกรักและไม่ถูกรัก 39
21. เรายืนดอกไม้ไปแล้ว 40
22. เพราะเรามีความหมาย 41
23. หากปราศจากทั้งหมดนั้นแล้ว 43
24. ในการเดินทางอันยาวนาน 44
25. หากใจเธอเป็นลาวาร้อน 46
26. การรู้จักใครคนหนึ่ง 47
27. เผาตามหาสิ่งพิเศษให้แก่ชีวิต 49
28. ไม่ใช่มีแม่น้ำแล้วน้ำจึงไหล 50
29. เธอให้ความหมายมันอย่างไร 51
30. เพราะชีวิตไม่ใช่การจัดการคนอื่น 52

Part 3

ขอให้เธอในวันนี้ไม่ต้องเสียใจเพราะเรื่องในเมื่อวานอีก

31. จงขอบคุณเมื่อเรารู้สึกผิดหวัง	56
32. หลีกหนีความเจ็บปวดในใจได้อย่างไร	59
33. ความรักไม่ควรทำให้เรานอนไม่หลับ	60
34. ใคร ๆ ก็บอกให้เราเติบโต	61
35. เรามีหน้าที่รักตัวเองให้มากกว่าเมื่อวาน	63
36. เธอไม่ใช่ เป็นที่สุดของความรัก	64
37. ไม่เกิดขึ้นอีกแล้วในช่วงกาลเวลานี้	65
38. สิ่งที่เราเคยไม่ชอบ	67
39. ความกลัวนั้นแหละที่น่ากลัว	68
40. ไม่มีรักไหนที่สูญเปล่า	69
41. เป็นไปจนได้ในทุกวัน	71
42. ทุกท่วงทำนองในระยะทาง	73
43. เปรียบเทียบ	74
44. ความไม่สมบูรณ์แบบ	76
45. ทุกคนย่อมมีวันที่เหนื่อยล้าด้วยกันทั้งนั้น	78
46. การต่อสู้ที่แท้จริง	79

Part 4

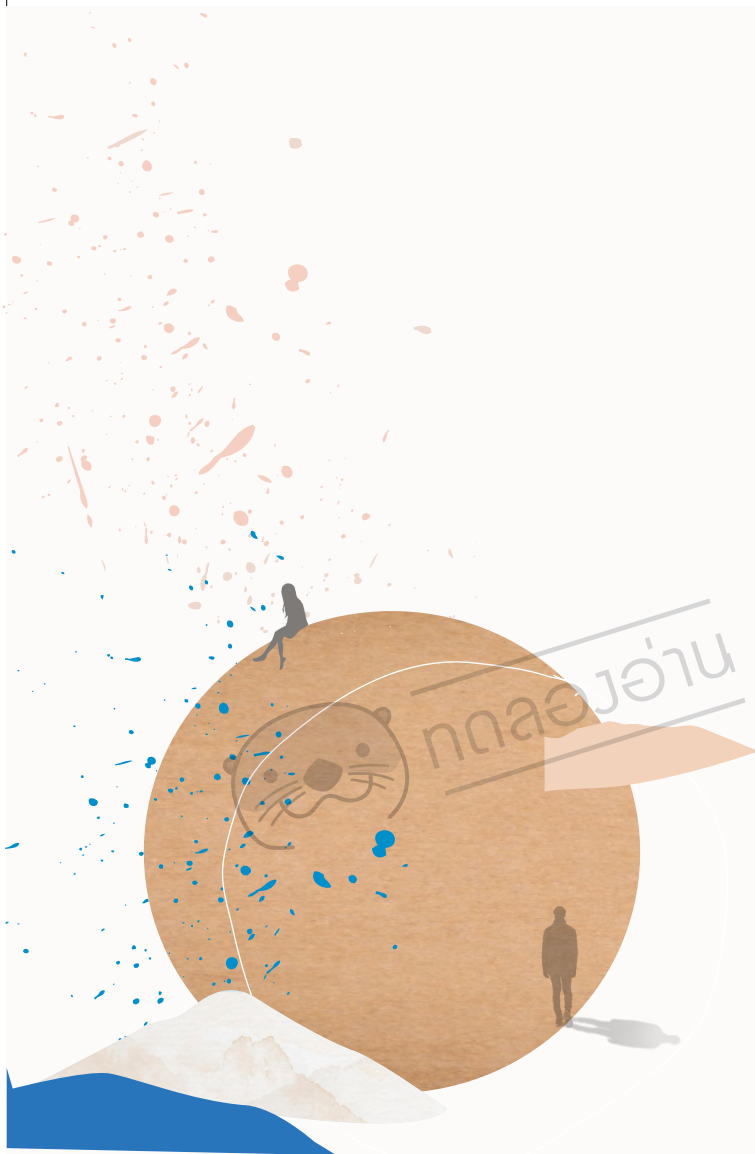
เมื่อเธอเข้าใจความรัก รักจะมีความหมายยิ่งกว่าเดิม

47. ความรักที่ฉันรู้จักเพราะเธอ	83
48. นักรัก	85
49. ความหมายอันเกิดจากรัก	86
50. ความทรงจำ	89
51. หนังสือเล่มเดิม	90
52. การตามใจตัวเองไม่ใช่การรักตัวเอง	92
53. เราเชื่อมโยงถึงกัน	95
54. คนเดียวกัน	96
55. ไม่ได้ยืมให้ ไม่ได้แปลว่าไม่รักนะ	97
56. รักเสมอ	99
57. รักคือ...	100

Part 5

แต่มีความสุขในหัวใจ แม้โลกจะเป็นอย่างไรก็ตาม

58. ฉันเดินทางค้นหาความหมาย	105
59. เรื่องสมมติ	106
60. สารสำคัญ	109
61. สิ่งสำคัญของชีวิตที่เฝ้าตามหา	111
62. ภาวนาขอให้ฉันไม่มัวแต่ยุ่งเรื่องของตัวเอง	112
63. เรากำลังเป็นสิ่งที่หนึ่งเพื่อเป็นอีกสิ่งหนึ่งเสมอ	113
64. อย่าเสียเวลาอีกเลย	115
65. โลกอาจจะอยากบอกกับเราว่า	116
66. เราอาจไม่ได้เกิดมา เพื่อตามหาความหมายให้แก่ชีวิต	118
67. รักจึงคือความเมตตาอย่างถึงที่สุด	119
68. เพราะเธอนั้นแหละคือแสงสว่าง และความงดงามของตัวเอง	121
69. ทุกปลายทางคือการปล่อยวาง	123
บทส่งท้าย	125
รวมคำถามจากเพลงละไว้ในฐานที่ไม่เข้าใจ	128
ขอบคุณ	161
เกี่ยวกับผู้เขียน	168

Part

1

ความเศร้าอาจยาวนาน
แต่ไม่ตลอดไป

ผู้คนและเหตุการณ์ที่แค่เข้ามา
เพื่อให้เธอหาวิธีรักตัวเองให้เป็น
และรู้ว่าชีวิตเธอมีค่าแค่ไหน

1. นั่นแปลว่าเรา...

เมื่อไรที่เรากลัวสิ่งใดสูญหาย
นั่นแปลว่าเราเริ่มจะเห็นคุณค่าของสิ่งนั้น

เมื่อไรที่เราโศกเศร้าเสียใจเมื่อสิ่งใดหายไป
นั่นแปลว่าเราได้เกิดความรู้สึกผูกพัน

แต่เมื่อไรที่เรามีความยินดี
ให้สิ่งนั้นเติบโต งอกงาม
นั่นคืออ้อมกอดของเรา

แปลว่าเราเริ่มจะรักสิ่งนั้นแล้ว

2. จงขอบคุณในทุกเรื่องราวที่ผ่านมา

เราไม่อาจเปลี่ยนแปลงอดีตที่เกิดขึ้นแล้ว
แต่เราสามารถเปลี่ยนความคิดที่มีต่อเหตุการณ์นั้นได้

สิ่งที่เกิดขึ้นแล้วก็คือเกิดแล้ว
หากเรายังคงมองมันแบบเดิม
เราก็จะรู้สึกแบบเดิม

จงมองมันด้วยสายตาใหม่
เมื่อเราเปลี่ยนสายตาที่มองอดีต
อนาคตของเราจะเปลี่ยนเส้นทางทันที

อดีตนั้นไม่ได้มีไว้เพื่อทำร้ายเรา
มันมีเพื่อให้เราไม่หลงทางอีกในวันข้างหน้า

สิ่งใด ๆ ล้วนเกิดขึ้นเพื่อตัวเราทั้งนั้น
จงมองหาข้อดีจากมัน และปล่อยมันไป

จงขอบคุณในทุกเรื่องราวที่ผ่านมา
ไม่ว่ามันจะเป็นเช่นไร มันดีแล้วเสมอ

3. แค่นี้ถึง ไม่ถึงกับคิดถึง

ไม่มีการลืมใครสักคนได้จริงๆ หรอก
มีแต่การนึกถึงน้อยลง

แค่นี้ถึง ไม่ถึงกับคิดถึง

แต่เมื่อไรที่คิดถึง ก็ไม่ได้เจ็บปวดแบบเดิม
เราอาจยิ้ม หรืออาจมีน้ำตา

นั่นหมายความว่า เขาเคยมีความหมาย
หรือแม้กระทั่งตอนนี้ก็ยังคงมีความหมาย

แต่เป็นความหมายในแบบที่เปลี่ยนไป

4. เป็นมนุษย์ธรรมดาที่น่าชื่นใจ

ไม่จำเป็นต้องให้โลกนี้จดจำเรา
เป็นแค่คนธรรมดา
มาเยือนเจียบๆ จากไปก็ไม่เสียดัง

ดำรงอยู่ ไม่ต้องยิ่งใหญ่กว่าใคร
เป็นคนเล็กๆ ที่ยิ้มเพียงลำพัง
ดีกว่าหัวเราะเสียดัง ทุกสายตาทันมาฟัง
แต่ภายในใจขมขื่น

เป็นเพียงคนที่สุขหัวใจ
ไม่ต้องมหาศาล แต่อิ่มอุ่น

หยิบยื่นให้ได้เสมอ
โดยไม่ต้องการการจดจำ

ไม่เอิกเกริก แต่มั่นคง
ไม่ทุกข์ไม่โศกแม้โลกไม่เป็นอย่างไร

ไม่ต้องใหญ่โต พยายามควบคุมโลกข้างนอก
เป็นแค่คนที่ยิ่งใหญ่ในโลกภายในตัวเองก็พอ
ใช้เวลาไม่กี่สิบปีอย่างคุ้มค่า
ก็ถือว่าเป็นมนุษย์ธรรมดาที่น่าชื่นใจ

5. บ้านที่แท้จริง

อย่าหวังเลยว่าเราจะโดดเดี่ยว
เพราะเรานั้นโดดเดี่ยวมาตั้งแต่ต้น

คนนอกก็ไม่อาจทำให้เราอบอุ่นได้
ทุกคนแค่ผ่านมาและผ่านไป

เราจะสุขและมีเพื่อน
ในระยะหนึ่งของการเดินทางอันยาวไกล

การพบเจอและพลัดพราก
จะเป็นสองสิ่งที่จะอยู่กับเราไปตลอดทาง

หัวใจที่สงบนิ่งเท่านั้นแหละ
จะเป็นบ้านที่แท้จริงของเรา

๘. ห้ามกลางความสับสนหว้งและผิดคาด

การมองโลกในแง่ดี

หากไม่เข้าใจ อาจคิดว่าเป็นการเพ้อฝัน
และไม่อยู่ในความเป็นจริง

แต่แท้จริงแล้ว
การมองโลกในแง่ดีนั้น
ไม่ใช่การเพ้อเจ้อ เสือ่นลอย

หากแต่เป็นการมองทุกเหตุการณ์อย่างลึกซึ้ง
และไม่ยอมจำนนต่อความผิดหว้งที่เกิดขึ้น

สามารถมองเห็นโอกาส
ห้ามกลางความสับสนหว้งและผิดคาด

คนห่มมองโลกในแง่ดี
จึงไม่ใช่คนที่ไม่มองโลกตามความเป็นจริง

แต่เป็นคนห่มมองเห็นอีกหนึ่งความจริงอันงดงาม
ที่ซ่อนตัวอยู่เบื้องหลังความเลวร้ายอย่างแยบยลต่างหาก

7. โลกนี้ไม่มีสเกลวัดความเก่ง

โลกนี้ไม่มีสเกลวัดความเก่ง
มีแต่การนิยามชมชอบ
ในแบบของแต่ละคน

หากมีใครคนหนึ่งตัดสินเรา
อย่าเพิ่งใช้คำตัดสินนั้น
มาตัดสินชีวิตทั้งหมดของตัวเอง

จงใช้มันเป็นส่วนหนึ่ง
ในการพาตัวเองก้าวไปข้างหน้า
อย่าได้ทุกข์หรือสุขกับคำตัดสินจากใครมากจนเกินไป

เพราะทุกคำตัดสิน
ย่อมประกอบด้วยค่านิยมส่วนตัวเป็นส่วนประกอบ

8. เพลิดเพลินกับการรอคอย

เราจะเพลิดเพลินกับการรอคอย

เมื่อรู้ว่าความสวยงามจะยิ่งสวยงามยิ่งขึ้น
เมื่อเกิดขึ้นในเวลาที่เราควรเกิด

หากเรารีบร้อนขอให้พระอาทิตย์ขึ้นในตอนกลางวัน
เมื่อนั้น ความมืด พระจันทร์ และดวงดาวจะไม่มี ความหมาย

เราจะมองเห็นค่าของแสงสว่างน้อยลง

ธรรมชาติจัดสรรให้สิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นและสิ้นสุด
ในเวลาที่เหมาะสมจะเป็น

โปรดเย็นใจในบางสิ่งที่ควรรอ
และเข้าใจในบางสิ่งที่ต้องจบลง

9. ความรักที่แท้จริง

การมอบความรักให้กัน
ไม่ใช่การทำให้อีกฝ่ายขาดเราไม่ได้
เพราะนั่นคือการทำร้ายกันมากกว่าสิ่งใด

ความรักคือการส่งเสริมให้อีกฝ่าย
มีชีวิตอยู่ให้ได้โดยไม่จำเป็นต้องมีเรา

การทำให้เขามีความสุขอย่างแท้จริง
และเป็นอิสระจากพันธนาการทั้งปวง
นั่นคือความหมายของรักที่จริงแท้

ยินดีและทำทุกวิถีทางให้เขามีความสุข
และแม้ว่าสิ่งเหล่านั้น
จะรวมถึงความหมายที่ว่า

ไม่มีเราในความคิดถึงของเขาอีกแล้วก็ตาม

เราได้รู้ เมื่อเราพบว่าเราไม่รู้
ทุกอย่างล้วนจับคู่กับสิ่งที่ตรงข้ามกัน
ในความแตกต่างของมันเอง

อย่ารังเกียจสิ่งลบที่เกิดขึ้นกับเรา
มันดำรงอยู่เพื่อให้เราได้พบสิ่งบวก

เราไม่อาจมีชีวิตด้วยหัวใจเพียงชั่วหนึ่ง
ทุกสิ่งอยู่ได้เพราะมีชั่วตรงข้าม

เป็นสมดุลของธรรมชาติ

10. อยู่ได้ก็ด้วย...

เราไม่มีทางมองเห็นลำแสงจากไฟฉาย
ท่ามกลางแสงเจิดจ้าของดวงอาทิตย์
แสงสว่างจะมีค่าได้อย่างไร
ถ้าไม่อยู่ท่ามกลางความมืดมิด

เพราะความมืดนั้นต่างหาก
ที่ทำให้แสงสว่างมีตัวตน

ทุกสิ่งในโลก
เกิดขึ้นเพราะมีสิ่งที่ตรงข้ามกัน
โลกภายนอกมีดำ มีขาว มีร้อน มีเย็น
โลกภายในก็มีอ่อนแอ มีเข้มแข็ง มีทุกข์ มีสุข

เรารู้เมื่อเราพบว่าเราไม่รู้
ทุกอย่างล้วนจับคู่กับสิ่งที่ตรงข้ามกัน
ในความแตกต่างของมันเอง

อย่ารังเกียจสิ่งลบที่เกิดขึ้นกับเรา
มันดำรงอยู่เพื่อให้เราได้พบสิ่งบวก

เราไม่อาจมีชีวิตด้วยหัวใจเพียงชั่วหนึ่ง
ทุกสิ่งอยู่ได้เพราะมีชั่วตรงข้าม

เป็นสมดุลของธรรมชาติ

11. ดอกไม้เล็กๆ ที่ไม่รู้จะผลิบานเป็นสีอะไร

ปลูกความฝันของเรา
ในสวนแห่งความเป็นตัวเอง

เหมือนเมล็ดพืชที่เราบรรจุปลูก
ทะนุถนอมปกป้องดูแลจากวัชพืช
ผ่านแดด ลม ฝน และฤดูกาล

เป็นดอกไม้เล็กๆ ที่ไม่รู้จะผลิบานเป็นสีอะไร
อาจจะให้ผลลัพธ์ที่ไม่สมตั้งใจปรารถนา

แต่ก็น่าเอาใจช่วย ฝัารอ
ยินดีในทุกวันที่เติบโตขึ้นอีกหน่อย

และภูมิใจกับผลผลิตในแบบของมัน
ได้อย่างเต็มภาคภูมิใจ

แต่การพยายามเป็นคนอื่น
นอกจากจะได้ผลลัพธ์ที่ไร้เสน่ห์และจืดชืดแล้ว

ยังเป็นการพยายามที่สิ้นเปลืองเรี่ยวแรง
และว่างเปล่าที่สุด

12. อย่าเพิ่งปฏิเสธ

อย่าเพิ่งปฏิเสธในสิ่งที่เราคิดว่าจะไม่ชอบ
เราจะไม่มีความรู้จริงๆ ว่าเราไม่ชอบอะไร
จนกว่าจะได้ลอง

ลองทำทุกโอกาสในชีวิตให้ดีที่สุด
อย่างตั้งอกตั้งใจ เรียบง่าย แต่ไม่คาดหวัง

เมื่อผลลัพธ์ที่สุดเราก็ก็น่าไม่ชอบอยู่ดี
เราก็จะรู้ว่าเราเก่งแค่ไหน

เพราะแม้ในเรื่องที่เราไม่ชอบ เราก็ยังทำมันได้
และอาจทำได้ดีด้วย

13. สิ่งที่เราได้เคยมุ่งมั่นตั้งใจ

สิ่งที่เราได้เคยมุ่งมั่นตั้งใจทำอย่างดีที่สุด
มันไม่เคยสูญสลายหายไปไหน

ยังคงอยู่ในโลกนี้ในรูปแบบอื่น
เมื่อเวลาเหมาะสมที่จะแสดงตัวออกมา

บางครั้งอยู่ในรูปของความผิดหวัง

ที่อาจเป็นรูปแบบหนึ่ง
ของความสุขที่ยังไต่ไม่เต็มวัย

รอการฟักตัวและเบ่งบานในวันที่เราไม่ได้รอ

แต่เราก็อยู่จนได้เห็นมัน

14. มีบางคน

มีบางคน que เข้าใจเราเสมอ
มีบางคน que เข้าใจเราบางที่
มีบางคน que ไม่พร้อมจะเข้าใจเราตอนนี้
มีบางคน que ไม่ว่าเมื่อไรก็ไม่มีทางเข้าใจเรา

เราควรรักษา
คนที่เข้าใจเราเสมอ

ทดลองอ่าน

เราควรเข้าใจ
คนที่เข้าใจเราบางที

เราควรปล่อยวาง
คนที่ไม่พร้อมจะเข้าใจเราตอนนี้

เราควรอภัย
คนที่ไม่เคยเข้าใจเรา
และเราควรขอบคุณทุกคนที่เข้ามา

ทดลองอ่าน

15. ความหอมหวานที่ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือน

ความสวยงามอันน่าหลงใหลในโลกได้แก่สิ่งใด
แสงจันทร์ที่กระทบผิวท้องทะเล
อันน่าลุ่มหลงของนักเดินเรือ

แสงอาทิตย์ระบายน้า
กลายเป็นสายรุ้งสีหวานเหมือนลูกกวาด
ประกายดวงดาวระยิบบนผืนฟ้าดำสนิท
สุกสกาวน่าใฝ่หา

ปีกผีเสื้อสีสดใสขยับเต้นระบำ
บนกลีบดอกไม้สีสดที่สั่นไหว
ฉันเคยใฝ่ฝันอยากเป็นสิ่งงดงามในโลกเหล่านั้น

จนในที่สุดฉันได้รู้ว่า
แม้ในโลกนี้จะมี ความสวยงามอันเฝ้าวนใจ
น่าใฝ่ฝัน น่าแสวงหา อยากจะเป็นมากเพียงใด

แต่ก็ไม่มี ความสวยงามใด
ที่นำใจคิดว่าเทียบได้กับการเป็นคนที่คุณรัก

การเป็นคนที่ได้รับความรักจากเธอ
ช่างเป็นความหอมหวานที่ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือน

Part

2

เพราะโลกทั้งใบอยู่ที่ใจเธอเอง

ทดลองอ่าน

วัยเยาว์ ฉันเรียนรู้ความรักจากการเป็นที่รัก
เมื่อเติบโต ฉันเรียนรู้ความรักจากการได้รักผู้อื่น

16. ฉันเป็นเพียงคนชั่วร้าย

ฉันเป็นเพียงคนชั่วร้าย
ไม่ใช่มนุษย์สมบูรณ์แบบ

ฉันบอกพร่อง
และยังแปรผัน

คำขอบคุณทั้งหมดที่มี
ขอมอบให้ผู้ที่รู้ว่าฉันเป็นดังนั้น

แต่ก็ยังรัก

17. ความรักเหมือนการดำน้ำ

ความรักอาจเหมือนการดำน้ำ
ที่ฉันทว่ายน้ำไม่เป็นเสียเลย

แต่เธอก็พาฉันดำดิ่งไปยังก้นลึกของทะเล
เธอปล่อยมือ ทั้งฉันเอาไว้ตรงนั้น
และบอกให้ฉันหาทางกลับเอาเอง

การขาดเธอไม่ต่างจากขาดออกซิเจน
ฉันตะเกียกตะกายเอาตัวรอดสุดชีวิต

วินาทีที่กำลังจะยอมแพ้
หัวใจที่เต้นแรงบอกให้ฉันตั้งสติ

ฉันพาตัวเองมาถึงผิวน้ำได้ในที่สุด

ฉันขอบคุณตัวเอง

ที่ให้โอกาสตัวเองหายใจได้เต็มปอดอีกครั้ง

แต่น่าเสียดายที่ไม่มีโอกาสแม้สักครั้ง

ที่จะขอบคุณเธอที่สอนให้ฉันดำน้ำเป็น

18. ความไฝฝืนอันไร้เดียงสา

ความรู้สึกที่มีต่อเธอนั้น
เป็นความไฝฝืนอันไร้เดียงสา

เป็นความเขาวีวียที่พลุ่งพล่าน
เป็นความมดงามที่ระคนกันไประหว่าง
ความสุขสมหวังและเจ็บปวด

เป็นพลังงานที่จู่โจมหัวใจ
ให้วิ่งอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย

แม้การรักเธอ นั้นจะเหมือนการเปียกฝนอย่างโชกโชก
แต่หัวใจก็ได้รับรู้รสชาติความสุขเป็นอย่างดี

เป็นช่วงชีวิตที่เจอฝน
ไปทั้งความสุขและความเศร้า

และในวันนี้ฉันยืนมองเธอได้
โดยไม่รู้สึกโกรธเกลียด ไม่หวงแหน
ไม่หวังครอบครองอีกต่อไป

แต่เป็นความยินดีที่เห็นเธอเติบโตขึ้นอย่างงดงาม
ในเส้นทางชีวิตที่ไม่มีฉันแล้ว
แปรเปลี่ยนไปเป็นความปรารถนาดีที่จะมีให้ตลอดไป

19. ความกลัวอย่างหนึ่ง

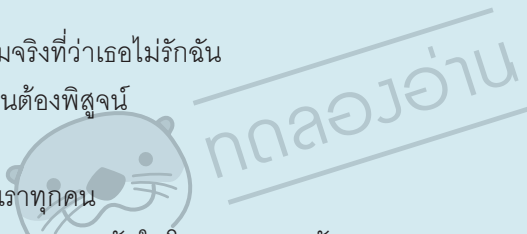
รักใครสักคนต้องอาศัยความกล้า
และการจากตัดใจออกมาก็อาศัยความกล้าเช่นกัน

ก่อนเคยเชื่อมั่นว่าวันเวลาจะละลายหัวใจเธอได้
ดั่งดั่งอย่างมกมายว่าสักวันเธอจะรักกัน

แต่ความจริงที่ว่าเธอไม่รักฉัน
ไม่จำเป็นต้องพิสูจน์

สุดท้ายเราทุกคน
ต้องกล้าหาญยอมรับในโชคชะตาของตัวเอง

และได้รู้ซึ่งแกใจว่า
ยังมีความกล้าอีกชนิดหนึ่งเรียกว่าปล่อยวาง

20. รัก คือการเรียนรู้ที่จะถูกรักและไม่ถูกรัก

รัก คือการเรียนรู้ที่จะถูกรักและไม่ถูกรัก

เมื่อไม่ถูกรัก เมื่อนั้น

จะพบคำตอบแก่ตัวเองว่า

ความรักที่ได้เกิดขึ้นในหัวใจ

เป็นความรักที่แท้จริง

หรือเป็นความคาดหวังให้ผู้อื่นเห็นค่าเราก็อเท่านั้น

ความรักที่แท้จริง

จึงค้นพบได้เมื่อหัวใจสลายและไม่เป็นที่รัก

แต่กลับได้พบว่า

แม้ผู้ที่ถูกรักจะไม่ใช่เรา

แต่เรายังคงรัก

และหวังดีกับใครอีกคนไม่เสื่อมคลาย